

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/128/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200947
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621200947.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/X, XXX XX N. Y. - T., o zaplatenie 146,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11C/12/2021-61 zo dňa 07. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11C/12/2021-61 zo dňa 07. septembra 2021 potvrdzuje.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 148,62 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Súčasne žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (výrok II.).

2. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobou doručenou mu dňa 14.04.2021 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia 146,57 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že z oznámenia zdravotnej poisťovne o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu, užívania návykovej látky, úrazu, choroby z povolania alebo iného poškodenia zdravia vystaveného lekárom Liptovskej nemocnice s poliklinikou Liptovský Mikuláš dňa 06.03.2020 získal vedomosť, že žalovanému bola v súvislosti s užitím návykovej látky dňa 06.03.2020 poskytnutá zdravotná starostlivosť. Vynaložil tak na zdravotnú starostlivosť poskytnutú žalovanému celkové náklady vo výške 146,57 eur, ktoré pozostávajú z lekárskej služby prvej pomoci vo výške 16,98 eur a zo spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek vo výške 129,59 eur. Uvedené náklady z hľadiska účinnosti, účelnosti a hospodárnosti odsúhlasil jeho revíznym zamestnanec. Žalovaný si výzvy na úhradu týchto nákladov prevzal dňa 08.07.2020, pričom ich neuhradil a nereagoval ani na upomienky. Okrem predmetných nákladov mu vznikli aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 2,05 eur.

3. Žalovaný sa bránil tým, že oznámenie zdravotnej poisťovni nepreukazuje nárok žalobcu. Lekár uviedol, že úraz sa stal v suspektnej ebriete, teda uvádza len podozrenie na ebrietu. Nebola teda preukázaná príčinná súvislosť medzi tvrdou ebrietou a vznikom úrazu. Úraz sa mu nestal v dôsledku užívania alkoholu. Zároveň nie je pravdou, že by nereagoval na upomienky, keď na výzvu zo dňa 02.07.2020 odpovedal prostredníctvom e-mailovej správy dňa 20.07.2020. Na odpoveď žalobcu zo dňa 27.07.2020 mu doručil odpoveď dňa 18.08.2020.

4. Žalobca vo vyjadrení k obrane žalovaného poukázal na to, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti opätovne potvrdil, že žalovaný pri prvotnom vyšetrení uviedol, že spadol a udrel si hlavu a priznával konzumáciu alkoholu. Zároveň bola pracovníkmi rýchlej zdravotnej pomoci prizvaná hliadka OO PZ v Liptovskom Mikuláši k asistencii pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, nakoľko žalovaný bol „pod silným vplyvom alkoholu a správal sa agresívne“.

5. Žalovaný na pojednávaní namietal, že z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že úraz sa preukázateľne stal v dôsledku užitia alkoholu. Nepoprel, že alkohol požil, ale boli to tri pivá a úraz sa stal až po štyroch hodinách po ich vypití. Uviedol, že sa mohol javiť ako dezorientovaný, nakoľko spadol. Lekárovi uviedol, že užil alkohol, avšak tá otázka smerovala v nadväznosti na nasledujúce liečebné úkony. Zo správy lekára zároveň vyplýva, že nemohol byť ani v strednom stupni opitosti, už tobôž nie v ťažkom stupni. Určite by sa nesúdil pre 146,57 eur, avšak v konaní sa bráni z dôvodu, že nespadol v dôsledku užitia alkoholu. Vôbec nebol agresívny, 20 minút vysvetľoval, že sa mu nič nestalo, odmietal vyšetrenie. Je zároveň nelogické, že ak by bol skutočne pod vplyvom alkoholu, tak by ho z nemocnice neposlali pešo domov približne 6 km a po daždi. Žalovaný tiež namietal, že vo vyjadrení polície sú rozpory, keď polícia najprv subjektívne tvrdila, že mal byť pod silným vplyvom alkoholu a následne objektívne tvrdí, že bol pod vplyvom alkoholu, avšak už nie silným. Bol presvedčený, že žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatňovaného nároku, pričom on vyvinul maximálnu snahu, aby dokázal opak tvrdení žalobcu.

6. Súd prvej inštancie dospel k nasledovným skutkovým zisteniam. Podľa oznámenia zdravotnej poisťovni o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky zo dňa 06.03.2020 bola dňa 06.03.2020 poskytnutá žalovanému ústavná pohotovostná služba na urgentnom príjme Liptovskej nemocnice s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš, pričom ako dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti bolo uvedené „užitie alkoholu“. Podľa kontrolného vyšetrenia zo dňa 06.03.2020 bol žalovaný na urgentnom príjme 1. typu vyšetrený pre otras mozgu. Z anamnézy vyplynulo, že žalovaný bol privezený rýchlou zdravotnou pomocou v sprievode policajtov potom, ako spadol a udrel si hlavu s tým, že priznal konzumáciu alkoholu, bol agresívny a nespolupracoval. Podľa objektívneho nálezu bol okrem iného orientovaný miestom a časom. Po vyšetrení lekár konštatoval, že žalovaný napriek odporučeniu odmietal hospitalizáciu, bol agresívny a opustil ambulanciu. OO PZ Liptovský Mikuláš v správe zo dňa 06.10.2020 uviedlo, že hliadka polície vykonávala v predmetnej veci asistenciu RZP, keďže žalovaný mal byť pod silným vplyvom alkoholu a mal sa cítiť zranený. Nakoľko bol po príchode hliadky zjavne pod vplyvom alkoholu a správal sa agresívne, posádka RZP si vyžiadala ďalšiu asistenciu hliadky až do nemocnice, kde mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť. Podľa záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 06.03.2020, ktorý vyhotovila rýchla zdravotná pomoc prevádzkovaná spoločnosťou Falck Záchraná a. s., bola žalovanému poskytnutá zdravotná pomoc na ulici Opavská 619/2, Liptovský Mikuláš v spolupráci s Policajným zborom z dôvodu pádu žalovaného s tým, že ako diagnóza bola označená aj porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu, akútna intoxikácia. Podľa správy Liptovskej nemocnice s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš zo dňa 22.07.2021 neevidujú žiadosť žalobcu na poskytnutie kópie ambulantnej správy, rovnako nemocnica neposielala poisťovni údaje zo zdravotnej dokumentácie žalovaného. Svedok R. S. vypovedal, že so žalovaným si dali tri pivá a potom na ceste domov žalovaný odpadol. Viac vypiť ani nemohli, keďže mali 10,- eur. Svedok zavola sanitku, pričom na miesto prišli skôr policajti, ktorých však on nevolal. Potom ako sa žalovaný prebral, s ním nebolo do reči, k záchranárom a policajtom sa však správal dobre. Žalovaný mu nikdy nevytýkal, že volal záchranku. Svedok potvrdil, že žalovaný odmietal ošetrenie, pričom keď chcel vystúpiť zo sanitky, tak ho policajti sotil naspäť do sedačky. So žalovaným sa pozná od základnej školy, pričom nikdy sa nestalo, že by pri svedkovi odpadol.

7. Súd prvej inštancie ďalej citujúc ust. § 9 ods. 7 písm. b) a § 22 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov uviedol, že na základe vykonaného dokazovania žalobe vyhovel v plnom rozsahu, nakoľko listinnými dôkazmi bola preukázaná jej dôvodnosť. Zo všetkých listinných dôkazov nepochybne vyplynulo, že žalovanému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v dôsledku úrazu, ktorý utrpel po požití alkoholu. Je pravdou, že žalovaný nemal ako dokázať to, že úraz sa mu nestal v dôsledku užitia alkoholu, avšak ani netvrdil také skutočnosti, ktorými by spochybnil vyjadrenia viacerých subjektov, ktoré sa zhodovali v tom, že dňa 06.03.2020 mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v čase jeho ebriety. Tak v správe rýchlej zdravotnej pomoci, ako aj vo vyjadrení polície a nakoniec v správe poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bolo konštatované, že žalovaný bol v ebriete, čo si navyše vyžiadalo aj asistenciu polície pri prevoze do nemocnice. Žalobca pri uplatňovaní nároku vychádzal z oznámenia poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorý nemal dôvod uvádzať iné

skutočnosti ako tie, ktoré zistil pri ošetrení žalovaného. Rovnako nebolo spochybnené vyjadrenie polície, ktorá potvrdila, že v dôsledku správania sa žalovaného po požití alkoholu bola potrebná jej súčinnosť. Nemali by byť pritom žiadne pochybnosti o tom, že tak hliadka polície ako aj zdravotníci rýchlej zdravotnej pomoci sú dostatočne kvalifikovaní na zistenie, či je ošetrovaný pacient pod vplyvom alkoholu alebo nie. Prejavom ebriety nie je len dezorientácia, ale aj iné príznaky, ktoré sú všeobecne známe. Žalovaný pritom netvrdil, že by trpel takými zdravotnými problémami, ktoré majú pre bežného pozorovateľa rovnaké príznaky ako ebrieta. Zároveň po písomnej odpovedi žalovaného na výzvu na náhradu nákladov žalobca opätovne prešetril okolnosti prípadu, čím realizoval svoje kontrolné oprávnenie podľa ust. § 9 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kedy mu bola potvrdená správnosť údajov obsiahnutých v oznámení. Nedôvodné bolo aj tvrdenie žalovaného o predložení nezákonných dôkazov zo strany žalobcu, keď neudelil súhlas na sprístupnenie jeho zdravotnej dokumentácie. Z ust. § 16 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z. vyplýva, že účet poistenca, ktorý tvorí súčasť dokumentácie zdravotnej poisťovne, musí obsahovať okrem iného aj údaje o poskytnutých zdravotných výkonoch, ako aj údaje o poskytnutých službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Zdravotná poisťovňa má zákonné splnomocnenie spracúvať osobné údaje v rozsahu svojej činnosti, pričom pokiaľ by sa stotožnil s názorom žalovaného, znamenalo by to, že ust. § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. by bolo zbytočné a neaplikovateľné, lebo zdravotná poisťovňa by nemala ako zistiť skutočnosti, ktoré nasvedčujú vzniku nároku na náhradu nákladov. Práve uvedené oprávnenie žalobcovi umožnilo prešetriť na námietky žalovaného správnosť oznámenia zdravotnej poisťovni, pričom pokiaľ by nemal prístup ku kontrolnému vyšetreniu, musel by vychádzať len zo samotného oznámenia a tam uvedeného dôvodu poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ ide o výpoveď svedka, podľa názoru súdu prvej inštancie táto neprispela k bližšiemu objasneniu veci. Žalovaný sa pri obrane zamerával na podľa jeho vyjadrení nejednoznačné konštatovania tak v kontrolnom vyjadrení, ako aj vo vyjadrení polície, avšak podľa názoru súdu prvej inštancie boli všetky listinné dôkazy predložené v konaní vo vzájomnej zhode a nebol dôvod pochybovať o ich hodnovernosti. Nakoľko bol nárok žalobcu preukázaný, súd prvej inštancie žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Popri istine vo výške 146,57 eur, ktorú žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za žalovaného, mu priznal aj náhradu poštovného vo výške 2,05 eur.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (Ďalej len „CSP“) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

10. Žalovaný namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá zneniu ust.

§ 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z., keďže podľa jeho názoru nebolo v konaní preukázané, že sa mu poskytla zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, inými slovami povedané, že medzi požitím alkoholu a poskytnutím zdravotnej starostlivosti bola bezprostredná priama príčinná súvislosť. V tomto kontexte žalovaný namietal, že sa súd prvej inštancie obmedzil len na konštatáciu, že k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti v danom prípade došlo po tom, čo požil alkohol, resp. v čase jeho ebriety (opitosti). Mimochodom táto skutočnosť sporná ani nebola. Súd prvej inštancie sa však podľa žalovaného nezaoberal, či v danom prípade úraz utrpel v priamej príčinnej súvislosti s užitím alkoholu. Takéto zdôvodnenie súdu prvej inštancie by zodpovedalo zákonnej formulácii, že zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi, ak sa mu poskytla preukázateľne po užití alkoholu alebo inej návykovej látky. Ďalej žalovaný uviedol, že pred začatím sporu a ani počas neho nerozporoval fakt, že pred poskytnutím zdravotnej starostlivosti požil alkohol a zdravotná starostlivosť mu bola poskytnutá v čase ebriety, pretože v tomto spor nebol a nie je. Tento však požil v malom množstve - 3 pollitrové piva v časovom predstihu minimálne 3 hodiny pred poskytnutím zdravotnej starostlivosti. Žalobca tento fakt nijako nespochybnil. V čase poskytnutia zdravotnej starostlivosti mohol mať už len maximálne do 0,5 ‰ hodnoty alkoholu v krvi, čo je tzv. excitačná ebrieta v podstate bez zásadného vplyvu na centrálny nervový systém, motorické schopnosti, pohyby a pod. Možno bezpečne tvrdiť, že takýto stupeň ebriety len s veľmi malou pravdepodobnosťou mohol spôsobiť úraz napr. pôsobením na chôdzu, reakcie a pod. Tak isto ani žalobca takýto mechanizmus spôsobenia úrazu nijako nepreukázal. Preto existuje pochybnosť, že úraz sa stal v dôsledku užitia alkoholu - jeho priamym príčinením. Uvedené podľa žalovaného potvrdilo aj kontrolné vyšetrenie, ktoré je najrelevantnejšie, kde ošetrojúci lekár dokonca ebrietu nijako nekonštatoval, v objektívnom náleze uviedol skutočnosti, ktoré ebrietu nijako nepripomínajú, práve naopak a dokonca ebrietu ani neuviedol v diagnostickom závere. Ošetrojúci lekár

tak prítomnú excitačnú ebrietu ani neregistroval a nepovažoval za zásadnú, a to ani v spojitosti s úrazom. Na prítomnú ebrietu ho upozornil on sám, a to výlučne v súvislosti s prípadnými kontraindikáciami na navrhnuté diagnostické a liečebné postupy, a nie v súvislosti s tým, že ebrieta mu nejakým spôsobom zapríčinila úraz. Práve preto bola uvedená v časti subjektívne nálezy a ďalej sa ňou v správe lekár nezaoberal, a to ani v súvislosti so samotným úrazom. Tak isto, aj v ďalšom listinnom dôkaze - správe poskytovateľa zdravotnej starostlivosti sa uvádza, že dôvodom poskytnutia zdravotnej starostlivosti bolo užitie alkoholu a zároveň v tej istej správe sa uvádza „úraz v susp. Ebriete“, čo sa navzájom vylučuje, resp. spôsobuje rozpor v uvádzaných informáciách. Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti teda uviedol, že zdravotnú starostlivosť poskytol z dôvodu požitia alkoholu a zároveň v tom istom dokumente uviedol len podozrenie, že poskytoval zdravotnú starostlivosť z dôvodu požitia alkoholu. Žalobca tento rozpor nevysvetlil. Rovnako bol tento listinný dôkaz v rozpore aj so samotným kontrolným vyšetrením, ktoré ani len ebrietu neuvádza a z ktorého tento listinný dôkaz vychádza. Podľa názoru žalovaného tak nie sú všetky predložené listinné dôkazy vo vzájomnej zhode, ako to zhodnotil súd prvej inštancie, ale dokonca si medzi sebou odporujú.

11. Žalovaný súčasne uviedol, že vzhľadom na očakávanie, že primárne žalobca bude dokazovať svoj predpokladaný nárok, teda tvrdenia, že zdravotná starostlivosť bola poskytnutá v dôsledku užitia alkoholu a dôkazy preukazujúce tento nárok nevidel, nepovažoval za dôležité oboznámiť súd prvej inštancie s tým, že už sa s podobným zdravotným problémom u seba v živote stretol. Žalobca však predložil súdu prvej inštancie správu rýchlej záchrannej služby deň pred druhým pojednávaním, pričom s týmto dôkazom sa oboznámil v deň druhého pojednávania bez možnosti sa naň pripraviť. Zároveň už bolo jasné, že dokazovanie bude ukončené a ďalšie pojednávanie neprípustné, preto dôkaz (ktorý predložil k odvolaniu - prepúšťacia správa na č. I. 69 spisu) nenavrhoval, keďže ho nemal pri sebe. Dňa 25.02.2010 prekonal podobnú udalosť, ktorá mala nápadne podobný priebeh, a to bez akéhokoľvek predchádzajúceho užitia alkoholu. Netvrdí, že sa jednalo o rovnaký zdravotný problém, pretože to nedokáže posúdiť, ale ide o to, že aj iný zdravotný problém sa môže prejavovať obdobne. Aj vtedy, po krátkom bezvedomí, nasledovala približne 15 minútová dezorientácia (rovnaký stav - dezorientáciu taktiež uvádza listinný dôkaz - správa rýchlej záchrannej služby), počas ktorej fyzicky útočil na personál rýchlej lekárskej pomoci, kládol aktívny odpor, pričom od privolania asistencie polície upustili po jeho ukludnení rodičmi a priateľkou, ktorí boli prítomní. Po privezení na neurologické oddelenie nastala zmena, a to na orientovaný (rovnaký stav uvádza kontrolné vyšetrenie - listinný dôkaz - po privezení na úrazové oddelenie). Na podklade uvedeného mal žalovaný za to, že aj iné skutočnosti môžu vyvolávať u pozorovateľa podobné, respektíve rovnaké príznaky ako ebrieta, a to najmä dezorientácia, ktorá je v správe rovnako uvedená. Dezorientácia (zmätenosť) je kvalitatívna porucha vedomia. Nastáva porucha vnímania, myslenia, vyskytuje sa nestabilita emócií (teda napr. aj agresia). Celkovo sa jedná o poruchu vnímania reality, ktorá sa môže zdať pozorovateľovi rôzne, a teda aj vnímaním dezorientovaného podobne ako v stave ebriety, pričom dezorientovaný nemusí byť pod vplyvom alkoholu, resp. môže byť pod podstatne menším vplyvom alkoholu, ako v skutočnosti je.

12. Napokon žalovaný uviedol, že ako strana tohto sporu bol v postavení, kedy prakticky ako jediný možný prostriedok jeho procesnej obrany je negatívna dôkazná teória, a teda dokazovanie niečoho, čo sa nestalo, čo je podľa neho v tomto prípade takmer objektívne nemožné, avšak aj napriek tejto nevýhode sa domnieva, že tvrdenia protistrany spochybnil, pričom protistrana nijako spoľahlivo nepreukázala, že jej nárok ktorého sa domáhala, preukázateľne vznikol. Vzhľadom na uvedené malo byť dôkazne bremeno existencie žalovaného nároku presunuté výlučne na žalobcu.

13. Žalovaný okrem už spomenutého dôkazu - prepúšťacej správy predložil spolu s odvolaním listinu označenú ako „Orientačný výpočet alkoholu v krvi v čase úrazu“ (č. I. 68 spisu).

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V celom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozsudkom. Poukázal na povinnosť poskytovateľa zdravotnej starostlivosti podľa ust. § 79a ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov oznamovať príslušnej zdravotnej poisťovni k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci na tlačive predpísanom úradom pre dohľad každé poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky. Na základe doručeného oznámenia, ktorým bolo preukázané poskytnutie zdravotnej starostlivosti žalovanému, a to zranenia pod vplyvom alkoholu, využil svoje právo a v súlade s ust. § 9 ods. 7 písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z. Z oznámenia, vystaveného poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, mal totiž preukázané, že zdravotná starostlivosť bola dňa 06.03.2020 žalovanému poskytnutá v dôsledku zranenia, ku ktorému došlo pod vplyvom alkoholu. Oznámenie bolo vypracované lekármi, ktorí priamo zdravotnú starostlivosť poskytovali, a preto nie je dôvod spochybňovať údaje

uvedené v tomto oznámení a dôvodnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Skutočnosť, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholu vyplýva aj zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby vyhotoveného zasahujúcou zdravotnou službou Falck Záchraná a. s., hlavne z časti Anamnéza, kde je uvedené: „prítomná osoba udáva, že pili, išli domov, spadol, stratil vedomie ...“ V časti diagnóza je uvedené: „pád na tej istej rovine ..., porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu, akútna intoxikácia“ a v neposlednom rade táto skutočnosť vyplýva aj z vyjadrenia OO PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 06.10.2020. Žalobca v ďalšom poukázal na oznámenie o poskytnutí zdravotnej starostlivosti zo dňa 06.03.2020, kde sú uvedené diagnózy označené písmenom „S“, čiže diagnózy úrazové, ako sú označované podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb. Dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti: „užitie alkoholu“. Žalobca tak trval na svojich tvrdeniach a vyjadreniach, že správanie žalovaného, koordinácia pohybov a stabilita bolo ovplyvnené alkoholom, pod vplyvom alkoholu došlo k pádu a zdravotný stav žalovaného si vyžiadal lekársku starostlivosť. Aj napriek uvedeným dôkazom a odborným vyjadreniam poskytovateľov zdravotnej starostlivosti žalovaný účelovo spochybňuje dôvod a potrebu poskytnutia zdravotnej starostlivosti, postup poskytovateľov zdravotnej starostlivosti a tiež jeho postup pri vymáhaní nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Pokiaľ žalovaný poukázal na údajne obdobný zdravotný stav pred cca 10 rokov, uvedený prípad poskytnutia zdravotnej starostlivosti nemôže smerovať k jeho vyvineniu, ale naopak, svedčí o istom nezodpovednom správaní sa žalovaného, keď napriek vedomosti o svojom zdravotnom stave, sa nevyhýba konzumácii alkoholu. Pokiaľ žalovaný namietal, že nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazom - záznamom o zhodnotení zdravotného stavu osoby vyhotoveného Falck Záchraná a. s., žalobca podotkol, že tento dôkaz predložil ihneď, ako sa ho podarilo zabezpečiť, nakoľko na úseku poskytovania rýchlej zdravotnej pomoci došlo k organizačným zmenám. Jednalo sa však len o dôkaz, ktorý len potvrdil ním uvádzané skutočnosti. Žalovaný zrejme nemal problém uvedený dôkaz vyhodnotiť priamo na pojednávaní, keďže sa nedomáhal za tým účelom odročenia pojednávania.

15. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na obsahu svojho odvolania, pričom ďalej uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení znova iba konštatuje nespornú skutočnosť, a to, že úraz sa stal pod vplyvom alkoholu. To, že sa úraz stal pod vplyvom alkoholu však nie je to isté ako že sa stal preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu. Prísne vzaté, aplikácia takéhoto postupu, ktorý predkladá žalobca (ale aj súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku) ako správny, by znamenala, že akýkoľvek úraz, resp. akákoľvek zdravotná starostlivosť poskytnutá človeku pod vplyvom alkoholu, a to aj v zanedbateľnom množstve, vedie k uplatneniu si nároku na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť bez ohľadu na to, či človek si úraz zapríčinil sám, alebo ho zapríčinila iná osoba, alebo iný faktor nad ktorým nemal moc. Tak isto aj bez ohľadu, či samotný vplyv alkoholu mal akýkoľvek podiel na vzniku úrazu. Tvrdenie žalobcu, že „koordinácia pohybov, stabilita bolo ovplyvnené alkoholom, pod vplyvom alkoholu došlo k pádu a zdravotný stav žalovaného si vyžiadal lekársku starostlivosť“ sú silne špekulatívne, účelové a hlavne žalobcom vôbec nepreukázané. Úraz sa stal pod vplyvom alkoholu, resp. po užití alkoholu, ale tento vplyv bol bez zásadného vplyvu na centrálny nervový systém, motorické schopnosti, pohyby a pod., čo napr. dokazuje aj samotný záznam o vyšetrení. Žalovaný tak vylúčil mechanizmus spôsobenia úrazu tak, ako to predkladá žalobca. Žalovaný opätovne namietal rozpornosť dôkazov, keď v zázname o zhodnotení zdravotného stavu osoby vyhotoveného Falck Záchraná a.s. sa uvádza okrem iného: „dezorientácia, akútna intoxikácia, porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu“, pričom približne o 30 minút vznikol ďalší listinný dôkaz - záznam z kontrolného vyšetrenia, v ktorom sa uvádzajú rozporné tvrdenia oproti predchádzajúcemu listinnému dôkazu, okrem iného „orientovaný časom a priestorom“ a ďalšie objektívne zistenia nijako nenasvedčujúce a nenadväzujúce na tvrdenia, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom listinnom dôkaze. Kontrolné vyšetrenie pritom nasledovalo len asi 30 minút po vzniku predchádzajúceho záznamu o zhodnotení zdravotného stavu. Zároveň sa jednalo o objektívne a rozsiahlejšie vyšetrenie. Je nereálne, aby človek v akútnej intoxikácii s poruchou psychiky a správania zapríčinenou užívaním alkoholu takto náhle, rýchlo a zásadne zmenil svoj zdravotný stav. Ošetrojúci lekár nikde v dotknutej správe ani len neuvádza žiaden symptóm ebriety či dokonca akútnej intoxikácie, čo by ako objektívny nález mal diagnosticky zhodnotiť a uviesť. Ebrieta uvádza jedine v subjektívnom hodnotení. Listinný dôkaz, ktorý bol vytvorený na základe uvedeného záznamu z kontrolného vyšetrenia - správa poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, v ktorej sa uvádza, že dôvodom poskytnutia zdravotnej starostlivosti bolo užitie alkoholu a zároveň že „úraz v susp. ebriete“, čo sa navzájom vylučuje, spôsobuje zásadný rozpor v uvádzaných informáciách.

16. Žalobca k odvolacej replike odvoláciu dupliku nepodal a odvolaciemu súdu neboli doručené ani ďalšie iné podania strán sporu.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP - súd prvej inštancie rozhodol v neprospech žalovaného, keď žalobe proti žalovanému vyhovel v celom rozsahu), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je

možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust.

§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

18. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

20. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil.

21. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

22. Žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá zneniu ust. § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z., keďže podľa jeho názoru nebolo v konaní preukázané, že sa mu poskytla zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, inými slovami povedané, že medzi požitím alkoholu a poskytnutím zdravotnej starostlivosti bola bezprostredná priama príčinná súvislosť. V tomto kontexte žalovaný namietal, že sa súd prvej inštancie obmedzil len na konštatáciu, že k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti v danom prípade došlo po tom, čo žalovaný požil alkohol, resp. v čase ebriety (opitosti) žalovaného. Mimochodom táto skutočnosť sporná ani nebola. Súd prvej inštancie sa však podľa žalovaného nezaoberal, či v danom prípade úraz utrpel v priamej príčinnej súvislosti s požitím alkoholu. Takéto zdôvodnenie súdu prvej inštancie by zodpovedalo zákonnej formulácii, že zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi, ak sa mu poskytla preukázateľne po užití alkoholu alebo inej návykovej látky.

23. K uvedenej námietke odvolací súd vo všeobecnosti udáva, že dotknuté ust. § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z. konštituuje nárok poisťovne voči svojmu poistencovi na úhradu nákladov jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti a podmienky vzniku tohto nároku. Predpokladmi vzniku tohto nároku tak sú: 1. poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi zdravotnej poisťovne, 2. úhrada nákladov tejto zdravotnej starostlivosti zdravotnou poisťovňou, 3. požitie alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom a 4. príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti poistencovi a užitím alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom. Všetky uvedené predpoklady vzniku uvedeného nároku zdravotnej poisťovne musia byť naplnené kumulatívne (súčasne), v opačnom prípade tento nárok zdravotnej poisťovni nevznikne.

24. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaní boli nesporné skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe (§ 151 ods. 1 CSP) a tieto nepopieral žalovaný ani v odvolaní, že žalovanému ako poistencovi žalobcu (zdravotnej poisťovne) bola poskytnutá zdravotná starostlivosť a že za túto poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti náklady v celkovej žalovanej sume 146,57 eur. Rovnako nebolo medzi stranami sporná skutočnosť a tú potvrdil žalovaný aj v podanom odvolaní, že v čase pádu, v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť, sa žalovaný nachádzal v stave po užití alkoholu. V nadväznosti na to tak boli nesporne naplnené prvé tri uvedené predpoklady. Sporným teda medzi stranami sporu bolo naplnenie štvrtého predpokladu, a to že medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti bola

v danom prípade preukázateľná príčinná súvislosť. Vzťah príčiny (požitie alkoholu) a následku (poskytnutie zdravotnej starostlivosti) musí byť priamy neprerušovaný, čo však nevylučuje, že samotnú príčinu príčiny možno považovať tiež za príčinu vzniku následku; inak v kontexte danej sporovej veci povedané, že požitie alkoholu žalovaným bolo príčinou poskytnutia zdravotnej starostlivosti, keďže bolo príčinou pádu žalovaného v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť. Pre úspech žalobcu v spore tak bolo potrebné, aby žalobca preukázal príčinnú súvislosť (kauzalitu) medzi užitím alkoholu žalovaným a jeho pádom, v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť.

25. Žalovaný uvedenú príčinnú súvislosť počas celého konania namietal.

26. Na rozdiel od názoru žalovaného však súd prvej inštancie dospel k záveru o preukázaní spornej kauzality. Súd prvej inštancie vychádzal pri tom z dôkazov produkovaných žalobcom, pričom odvolací súd sa so skutkovými závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd je toho názoru, že hodnotenie dôkazov, ako ho vykonal súd prvej inštancie, zodpovedá ust. § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri uvedenom závere súd prvej inštancie nepochybne vychádzal z oznámenia poskytovateľa zdravotnej starostlivosti zo dňa 06.03.2020 (na č. I. 4 spisu), v ktorom bol ako dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti uvedený: užitie alkoholu (tomu zodpovedá aj časť 5. iné dôležité údaje oznámenia: Úraz v susp. ebriete, čo znamená úraz v podozrení na ebrietu). V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na ust. § 79a ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 578/2004 Z. z., v zmysle ktorého je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný oznamovať príslušnej zdravotnej poisťovni každé poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky. Preto je nelogické, že by poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (v danom prípade Liptovská nemocnica s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu, Liptovský Mikuláš) oznamoval žalobcovi (zdravotnej poisťovni), že v danom prípade poskytol zdravotnú starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu, ak by nedospel k záveru, že žalovanému zdravotnú starostlivosť poskytol práve v dôsledku užitia alkoholu. V danom prípade toto oznámenie implicitne obsahuje takýto odborný záver a podklad pre konštatovanie, že zdravotná starostlivosť bola žalovanému v danom prípade poskytnutá v dôsledku požitia alkoholu. Uvedenému súčasne nasvedčuje obsah záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 06.03.2020 (na č. I. 49 spisu). V tomto zázname vyhotovenom posádkou rýchlej zdravotnej pomoci poskytovanej obchodnou spoločnosťou Falck Záchraná a. s. sú uvedené nasledovné diagnózy: Dg1: W01.0 (pád na tej istej rovine pri poklznutí, podvrtnutí a potknutí) a Dg2: F10.0 (porucha psychiky a správania, zapríčinená užitím (užívaním) alkoholu: akútna intoxikácia). V anamnéze TO sa ďalej udáva: „Pacient sa pri príchode posádky ZZS nachádza vo vchode, leží na zemi, vedomie zastreté, dezorientovaný osobou, časom, miestom, komunikuje, pasívne nespolupracuje, prítomná osoba udáva, že pili, išli domov, spadol, stratil vedomie, nemohol ho prebrať, prebral sa, dýcha, Obj. ebrieta, kladie odpor, agresívny, odmieta ošetrovanie, nespolupracuje, kladie aktívny odpor, útočí aj na nás, privolaná ďalšia hliadka PZ, spacificovaný PZ“. Zo záznamu ďalej vyplýva príchod posádky RZP o 01:23:40 - 01:25:00 hod., pričom k hláseniu došlo o 01:08:13 hod. Na skutočnosti uvedené v tomto zázname nadväzuje správa OR PZ v Liptovskom Mikuláši, Odboru poriadkovej polície, OO PZ Liptovský Mikuláš č. ORPZ-LM-OPP3-925-001/2020 zo dňa 06.10.2020 (na č. I. 28 spisu), v zmysle ktorej hliadka OO PZ Liptovský Mikuláš vykonávala v predmetnej veci asistenciu RZP, keďže mal byť žalovaný pod silným vplyvom alkoholu a mal sa cítiť zranený. Nakoľko bol žalovaný po príchode hliadky zjavne pod vplyvom alkoholu a správal sa agresívne, RZP si vyžiadala ďalšiu asistenciu hliadky až do NsP Liptovský Mikuláš, kde mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť. Žiada sa podotknúť, že najmä osoby tvoriace posádku RZP, nepochybne zo zdravotníckym vzdelaním, boli dostatočne spôsobilé s určitosťou takúto intoxikáciu u žalovaného diagnostikovať. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na poznámku súdu prvej inštancie, že žalovaný pritom netvrdil, že by trpel takými zdravotnými problémami, ktoré majú pre bežného pozorovateľa rovnaké príznaky ako ebrieta (k tvrdeniam uvedeným žalovaným v odvolaní, že v minulosti prekonal rovnaký stav bez predchádzajúceho užitia alkoholu, vid' nižšie). Pokiaľ žalovaný namietal, že pravdivosť a objektivitu záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 06.03.2020 spochybňuje ďalší dôkaz produkovaný žalobcom, a to záznam z kontrolného vyšetrenia zo dňa 06.03.2020 vystavený lekárom poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (Liptovská nemocnica s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu, Liptovský Mikuláš), v ktorom už nebola uvedená ebrieta (opitosť) u žalovaného ako objektívny nález, pričom mal byť žalovaný v stave orientovanom v mieste a čase, odvolací súd k záveru korešpondujúcejmu s námietkou žalovaného nedošiel. Odvolací súd poukazuje na to, že jednak bol podľa tohto záznamu žalovaný vyšetrený až o 02:50 hod., t. j. cca hodinu a tridsať minút po potom, ako na miesto jeho pádu dorazila posádka RZP (cca o 01:25 hod.) a cca hodinu a štyridsaťpäť

minút po tom, ako došlo k hláseniu pádu žalovaného (01:08 hod.). V čase kontrolného vyšetrenia sa tak už žalovaný mohol nachádzať z hľadiska intenzity ovplyvnenia jeho správania alkoholom v inom stave ako v čase, kedy došlo k jeho pádu. Na druhej strane však pri tomto kontrolnom vyšetrení žalovaný sám priznal konzumáciu alkoholu a súčasne v závere správy z kontrolného vyšetrenia „Terapia“ sa udáva, že žalovanému bola doporučená hospitalizácia a observácia na OUCH, bol poučený, avšak napriek doporučeniu odmietol hospitalizáciu, bol odmietavý, agresívny, s odporúčaním nesúhlasil a opustil ambulanciu. Tieto skutočnosti uvedené v zázname tak nevylučujú, že aj v tomto čase bolo správanie žalovaného naďalej ovplyvnené užitím alkoholu, rovnako nepotvrdzuje tvrdenie žalovaného, že u neho došlo oproti času poskytnutia mu zdravotnej starostlivosti zo strany posádky RZP k zásadnej zmene správania a že (ako to tvrdil pred súdom prvej inštancie) v prípade ak by bol skutočne pod vplyvom alkoholu, tak by ho z nemocnice neposlali pešo domov približne 6 km a po daždi.

27. V nadväznosti na doteraz uvedené odvolací súd mal za to, žalovaný bol v čase pádu, ktorý bol bezprostrednou príčinou jeho úrazu a následného poskytnutia zdravotnej starostlivosti, v stave akútnej ebriety (opitosti). Napokon túto skutočnosť žalovaný zásadne ani nenamietal. Správanie žalovaného tak bolo v danom mieste a čase (jeho pádu) nepochybne ovplyvňované užitím alkoholu. V kontexte hľadania príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanému je potrebné poukázať na to, že v danom prípade by nebolo možné konštatovať príčinnú súvislosť vtedy, ak by za normálneho priebehu okolností došlo k pádu žalovaného aj v prípade, že by alkohol neužil. V konaní však neboli preukázané a ani stranami tvrdené (nevyplývajú ani z výpovede svedka R. S.) také iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pád žalovaného aj v takomto prípade (napr. potknutie sa o nejaký predmet, pokĺznutie sa na šmykľavom povrchu a pod.). Bolo možné mať teda dôvodne, aj s prihliadnutím na všeobecne známe prejavy akútnej intoxikácie alkoholom - postihnutie motorických funkcií, za to, že k pádu žalovaného došlo práve v príčinnej súvislosti s jeho stavom, ktorý si žalovaný spôsobil užitím alkoholu. Iná logická príčina jeho pádu v konaní najavo nevyšla, nebola v konaní ani stranami tvrdená, či preukázaná.

28. Pokiaľ žalovaný v odvolacom konaní produkoval skutkové tvrdenia o svojom skoršom náhlom bezvedomí, ktoré nebolo zapríčinené užitím alkoholu, a toto dal do možného súvisu aj so sporným pádom dňa 06.03.2020 a na jeho preukázanie predložil prepúšťaciu správu zo dňa 03.03.2010, odvolací súd na tieto prostriedky procesnej obrany žalovaného (§ 149 CSP) neprihliadal, keďže nešlo o prípustnú novotu v odvolacom konaní podľa ust. § 366 CSP. Je totiž nepochybné, že tieto prostriedky procesnej obrany sa netýkajú: a) procesných podmienok, ani b) vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a c) nemalo nimi byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rovnako ich žalovaný ako odvolateľ zjavne mohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže o týchto mal počas konania prvej inštancie bez najmenších pochybností vedomosť, pričom ním uvedené dôvody, prečo tomu tak nebolo, sú právne irelevantné. Tejto procesnej iniciatíve žalovaného nijako nebránila možnosť súdu prvej inštancie koncentrovať konanie podľa ust. § 153 CSP. Prípadné rozhodnutie súdu prvej inštancie o neprihliadnutí na tieto prostriedky procesnej obrany podľa ust. § 153 ods. 2 CSP by žalovaného nezabavilo možnosti podať odvolanie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Úplne bez právneho významu je aj tvrdenie žalovaného, že tieto prostriedky procesnej obrany neprodukoval vzhľadom k dôkaznému bremenu, ktoré zaťažovalo v spore žalobcu, pričom sa domnieval, že žalobca dôkazné bremeno v spore neunesol. Povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi totiž zaťažuje obe strany sporu (čl. 8 a § 150 CSP). Rovnaké závery odvolací súd vztiahol aj na žalovaným v odvolacom konaní produkovany listinný dôkaz označený ako „Orientačný výpočet alkoholu v krvi v čase úrazu“ (č. I. 68 spisu).

29. V nadväznosti na uvedené tak odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania, ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).